

எட்டு மணி நேரம் என உடலதைத் தனக்குள் வதைத்து சுவதைத்துக் கசக்கித் துப்பியது அதி விரைவுப் பரேந்து. மணி மீன்று முப்பது. சலேத்தின் அதிகாலை ஒரு சொர்க்கம். உடன் பதித்தநண்பன் ஒருவனின் திருமணத்தை முன்னிட்டு தான் இந்த பயணம். அப்படியே வீட்டில் ஓரூ நாட்கள் தங்கியிருந்து பழைய நடப்புகளைப் பார்த்துச் சிலைவதாக திட்டம்.

நீண்ட நேர பயணத்தில் மூதுக்குத் தண்டு விறதைத்துப் போயிருந்தது. இடமும் வலமும் உடலைச் சூழற்றினனே. "கட்டட் ர் ராராக் க்" என்று சப்தமாக நெட்டி முறிந்தது. ஆழமாக மச்சை இழுத்துப் பிடித்து "ஷ் ஷ் ஷா" என்கிற ஒலியோடு வளையேற்றினனே. சட்டான தனே ர் ஒன்று பாலவைனமாய் வறண்டு கிடந்த துண்டைக் குழியை ஈரமாக் கியது.

அடுத்த அரமைணி நேர ஆட்டோ குலுக்கல் வீட்டு முன் என்ன நிறுத்தியது. சலேம் பெங்களூர் சாலையில் இருக்கும் குரங்குச் சாவடியின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து புறப்பட்ட ஆட்டோவின் அதிரல்களில் தடுக்கம் கலந்து எழுந்த துருநாய்கள் என்னகைக் கொலவைறியோடு பார்த்துக் கொண்டே, 'உடனே குரகைக் கலாமா, இல்லை கட்டாளிகளைச் சரேத்துக் கொண்டு குரகைக் கலாமா' என்று குழம்பிக் கொண்டிருந்த இடவளையில ஆட்டோகாரரை அனுப்பிவிட்டு முன்புற கட்டைத் திறந்து நுழைந்தனே. குரபைப் பூச் சத்தம் இப்போது கட்டை.

வீட்டு முகப்பில் இருந்த போகென் வில்லா மாறங்களில் பல வண்ணச் சரவளக்குகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முற்றத்தின் சிமெண்டு தரையெங்கும் சாக் பீஸ் கிறுக்கல்கள். சின்னச் சின்னதாக வாத்துப் படங்கள். யார் இந்த வலையைப் பார்த்தது என்று யோசித்துக்

கொண்டே அழைப்பு மணியை அழுத்தினனே. அம்மாவை எதிர்பார்த்தனே.

